

Stavanger tingrett

Postboks 159 Sentrum

4001 Stavanger

ANKETILSVAR

TIL

GULATING LAGMANNSRETT

Oslo, 23.11.2020

Rettens saksnr: 20-119197KON-STAV

Ankende part: Plog AS
v/styreleder
Marknesringen 2
4052 Røyneberg

Prosessfullmektig: Advokat Hege Merete Oftedal
Advokatfirmaet PricewaterhouseCooper AS
Postboks 99
4097 Sola

Ankemothpart: Staten v/Skatteetaten divisjon innkreving
Skatteetaten
Postboks 9200 Grønland
0134 OSLO

Prosessfullmektig: egen

Saken gjelder: Anke over konkursåpning

1. Prosessuell

Innkrevning av skatt ble fra 1. november 2020 overført fra skatteoppkreverne til Skatteetaten. Riktig partsangivelse er nå Staten v/Skatteetaten divisjon innkreving.

2. Innledning

Det vises til ankeerklæring datert 9. november 2020, forkynt for ankemotparten den 17.11.2020.

Anketilsvaret er rettidig.

Den 19.10.2020 avsa Stavanger tingrett kjennelse med slik slutning:

"Boet til Plog AS, organisasjonsnummer 998208688 postadresse Marknesringen 2, 4052 Røyneberg forretningsadresse Marknesringen 2, 4052 Røyneberg tas under behandling som konkursbo."

Staten v/Skatteetaten divisjon innkreving anfører at tingrettens kjennelse er korrekt både hva angår bevisbedømmelsen og rettsanvendelsen.

3. Insolvensvurdering

Ankende part anfører at retten må ta utgangspunkt i konkursloven § 61, og at bevisbyrden for insolvens påligger rekvirenten.

Staten er enig i dette ettersom det nå ikke anføres presumsjon for insolvens etter konkursloven § 62, men mener det er ført bevis for at selskapet er insolvent etter konkursloven § 61. Det vises her til tingrettens gjennomgang av skyldners eiendeler og forpliktelser i kjennelsen, som viser at gjelden med god margin overstiger selskapets aktiva. Selskapet evner videre ikke å betale sine forpliktelser etter hvert som den forfaller, og betalingsudyktigheten kan ikke sies å være forbigående ettersom forskuddsskatten for 2017 forfalt til betaling allerede 15.02.2018. Staten er enig med tingretten i at vilkårene for konkursåpning etter konkursloven § 61 jf. § 60 er oppfylt. Staten slutter seg i hovedsak til tingrettens vurderinger, med tillegg av de kommentarer til ankende part anføres som fremgår nedenfor.

3.1. Forskuddstrekk

Det følger av skattebetalingsloven § 5-5 (1) at arbeidsgiver skal foreta forskuddstrekk med 50 prosent dersom det ikke foreligger skattekort.

Ankende part har anført at det ikke kan være lovgivers intensjon at kravet om 50 prosent skattetrekk skal være en permanent og livsvarig løsning for personer som blir nektet skattekort, og etterfølgende skatteoppgjør, da dette vil være urimelig og undergrave tilliten til skattemyndighetene. Den ankende part har, slik staten forstår det, ikke innsigelser til den matematiske beregningen av kravet. Innsigelsen knytter seg til størrelsen på prosenttrekket som lagt til grunn for de arbeidstakerne som ikke har skattekort.

Staten mener, i likhet med tingretten, at det må skilles mellom trekkplikt for arbeidsgiver og skatteplikt for arbeidstaker. Etter skattebetalingsloven § 5-4 (1) plikter arbeidsgiver av eget tiltak å foreta

forskuddstrekk i henhold til det enhver tid gjeldende skattekort og reglene i lovens kap. 5. Denne plikten påhviler arbeidsgiver uavhengig av den enkelte ansattes krav på skatteoppgjør og eventuell tilbakebetaling av for mye betalt skatt. Staten mener derfor at tingretten korrekt har lagt til grunn at det ikke foreligger noe unntak etter skattebetalingsloven § 5-5 (1) for personer som på grunn manglende arbeidstillatelse ikke får utskrevet skattekort.

Skyldners gjeldsforpliktelser skal som utgangspunkt oppføres med de beløp som antas å kunne gjøres gjeldende overfor skyldner. Skatteetaten har ikke fattet et endelig vedtak om forskuddstrekk, men selskapet har selv fremlagt opplysninger som viser at det er utbetalt lønn på kr 8 585 308 for årene 2018-2020. At det foreligger en plikt til å betale forskuddstrekk etter skattebetalingsloven kap. 5 kan likevel ikke være tvilsomt. Staten mener at tingretten korrekt har lagt til grunn at skyldig forskuddstrekk, beregnet til kr 2 191 544, er en gjeldspost som må medtas på passivasiden ved insolvensvurdering.

3.2 Arbeidsgiveravgift

Ankende part har anført at det ikke skal svares arbeidsgiveravgift for ureturnerbare asylsøkere som ikke har trygderettigheter i Norge, og at et slik krav ikke kan medtas ved insolvensvurderingen da det ikke er forfalt.

Staten mener det også her må skilles mellom de lovbestemte plikter som påhviler arbeidsgiver, og de rettigheter den enkelte arbeidstaker har etter gjeldende regelverk.

Det følger av folketrygdloven § 23-2 første ledd at arbeidsgiver skal betale arbeidsgiveravgift av lønn og annen godtgjørelse for arbeid han plikter å innrapportere. Staten mener tingretten korrekt har lagt til grunn at det etter lovtekstens ordlyd ikke gjelder noe unntak fra plikten til å betale arbeidsgiveravgift for ureturnerbare flyktninger. Et slik unntak vil gi arbeidsgivere avgiftsmessige incentiver til å ansette personer uten oppholds- og arbeidstillatelse, og et slik konkurransefortrinn er neppe tilsiktet av lovgiver. Det vises for øvrig til tingrettens begrunnelse på s. 7 i kjennelsen.

Staten er videre enig med tingretten i brevet fra Skatt Vest til selskapet datert 24.11.2016 må tillegges begrenset vekt. Det fremgår ikke av brevet hvilke vurderinger som er gjort, og kan ikke tolkes slik at arbeidsgiver i denne saken fritas fra plikten til å betale arbeidsgiveravgift. En veiledende uttalelse fra skattemyndighetene vil uansett ikke være bindende ved fastsettelsen.

Det foreligger ikke et endelig fastsatt krav på arbeidsgiveravgift, men Staten mener i likhet med tingretten at ubetalt arbeidsgiveravgift er en gjeldspost som må hensyntas ved insolvensvurderingen. Selskapet har selv opplyst at de har utbetalt lønn på kr 8 585 308 for årene 2018 til 2020. Arbeidsgiveravgift på 14,1 % av dette beløpet utgjør 1 210 528.

3.3 Tvangsmulkt

Ankende part har anført at kravet på tvangsmulkt ikke er korrekt, ettersom selskapet har innrapportert opplysninger i form av et oversendt Excel-skjema hvor det er gitt opplysninger om lønn per ansatt.

Staten mener vedtaket om tvangsmulkt er korrekt, og i utgangspunktet skal tas med på gjeldssiden ved insolvensvurderingen, men viser til at tingretten ikke foretok en prejudisiell prøving av kravet da vilkårene for konkursåpning uansett var oppfylt.

4. Påstand

Det legges herved ned følgende

påstand:

- 1) Anken tas ikke til følge
- 2) Hver av partene dekker egne sakskostnader

Trondheim, 23. november 2020

Anne Karin Lillevik

Anne Karin Lillevik
seniorskattejurist

divisjon innkreving
Skatteetaten

Anketilsvar i fem eksemplarer hvorav to er sendt retten, to er sendt motpartens advokat og ett er beholdt her.